

Corona ellende

Corona veroorzaakt veel problemen. Natuurlijk allereerst medische. Eenieder die Corona heeft danwel gehad heeft, is niet te benijden. Daarnaast veel economische problemen. Lockdown (al dan niet intelligent) heeft voor velen grote financiële problemen betekent (ondanks steun van de overheid, die je blij maakt dat je Nederlander bent, een land waar zoiets mogelijk is!). Maar ik wil dit schrijven wijten aan een derde categorie problemen waarvan ik met name ook zelf het slachtoffer ben.

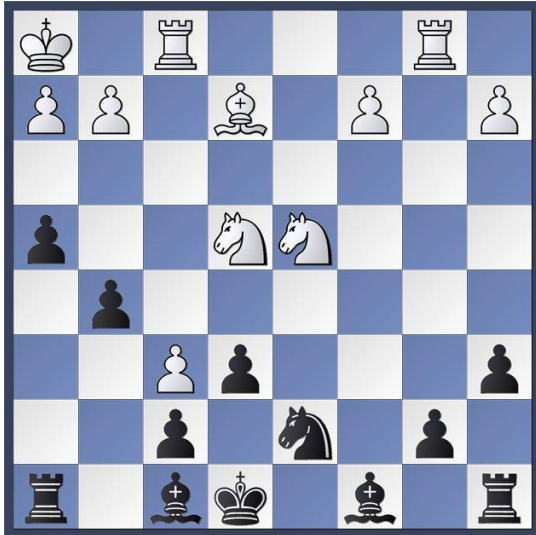
Er wordt niet meer gesport!!

Dat wil zeggen, er wordt BIJNA niet meer gesport. Schakers (die zichzelf terecht als sporters omschrijven) spelen nog immer. Maar vanwege alle specifieke reglementen alleen nog op het internet, alwaar Uwer schaakvereniging Waalwijk onder bezielende leiding van Ron wekelijks twee toernooien afwerkt.

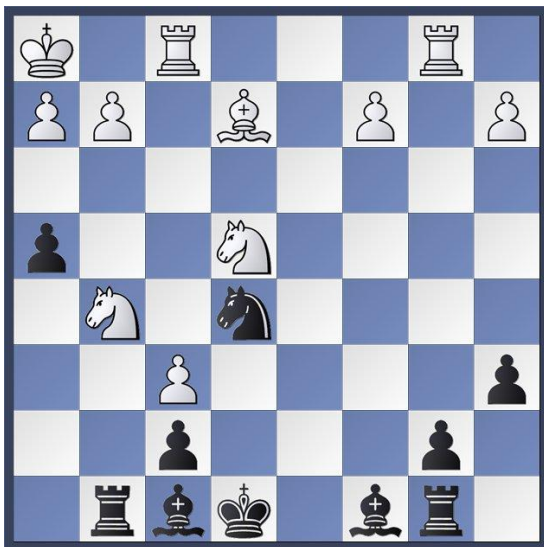
Alles goed, geen probleem toch, hoor ik U denken. Nou, dat is dus niet het geval. Namelijk, wat blijkt: Schaken op het internet is niet hetzelfde als schaken in natura! (Net zoals virtueel wielrennen niet hetzelfde is als het echte werk). Ok, Ok, niet helemaal hetzelfde, wat maakt dat nu uit, wat is nu het probleem.

Het probleem betreft een zekere schaker van onze vereniging, die we om redenen die niet verder toegelicht behoeven, Joost (vanwege privacy wetgeving is het gebruiken van zijn echte naam te link, maar ook kan ik niet bevestigen dat de betreffende persoon geen Joost heet. Immers, dat zou ook relevante naam informatie ontsluiten en dientengevolge mogelijk strafbaar zijn. Ik zeg dus over zijn werkelijke naam niets, en dus weet U niets, en loop ik NUL risico!!) zullen noemen. Joost is al vanuit de oudheid degene van wie ik het minst graag verlies en dus het liefste win. Onze onderlinge duels worden als Classico's omschreven en dat is niet onterecht. Jarenlang hebben wij onderling het Gesloten Heusdens Kampioenschap (GHK) gespeeld. Menigmaal werd Joost kampioen. Evenzomenigmaal ik!

De ellende nu is dat Joost het virtueel schaken UITSTEKEND blijkt te beheersen. Veel beter dan schaken 'in the flesh'! En daar was hij ook al niet zo slecht in. Zijn virtuele rating neigt naar 2100, terwijl zijn 'echte' rating altijd rond de 1700 dobberde. IK KAN NIET MEER VAN HEM WINNEN! Partijen met een normale bedenktijd wint hij ALLEMAAL van me. Laat ik U door middel van een stelling illustreren hoe hardhandig hij daarbij te werk gaat.

In deze positie (we waren echt nog maar net uit de bekende theorie van de Poisoned Pawn variant van de Siciliaans Najdorf zoals de kenner zal herkennen), deed ik Tg8 teneinde pion g5 te dekken. Joost zijn Pe6! kwam als een totale verrassing en kost minimaal 2 pionnen. Pffff. Even later staan we als volgt:

Joost (digitaal spelend) aarzelt nul seconden en pakt er via La6 nog maar weer eens een pion af!.

Dat is toch niet leuk meer? Ondanks dat ik hier totaal verloren sta, heb ik dit nog niet geaccepteerd en kronkel ik verder in de vermoedelijk ijdele hoop dat Joost ook eens een keertje (voor de afwisseling) wat fout doet.

Diep (en lang) heb ik nagedacht over de oorzaak hiervan. Hoe kan hij digitaal zo veel beter spelen dan analoog. Het feit dat hij in de IT kan het toch niet verklaren? Het antwoord is eenvoudiger dan U denkt. De verklaring is gelegen in het afwezig zijn van anderen! Joost is in zijn eentje (een computer telt niet) veel sterker dan met zijn tweeën! Om over een zaal vol schakers (Wijk Aan Zee!) maar niet te spreken. De anderen leiden hem af. En afleiding daar moet de schaker niets van weten. Gaat hij

knoeien, fouten maken en soms zelfs blunderen. Sinds hij geen afleiding meer heeft, blijkt hij daarvoor zeer gevoelig!

Ik beschouw mezelf als grootmeester in de psychologische aspecten van de schaaksport. Echt, het arsenaal van wapens, dat ik hanteer om een tegenstander te tarten, treiteren, irriteren en uit zijn concentratie te halen is omvangrijk. Meestal is het zoeken van contact, op momenten dat dat voor mijn tegenstander slecht uitkomt, de basis. Zo vraag ik natuurlijk altijd of mijn tegenstander wat wil drinken (lijkt nog sympathiek ook!) als is zie dat hij diep geconcentreerd aan het analyseren is. Als ik mazzel heb, hoort hij me niet. Ga ik schreeuwen! En echt, soms zelfs vastpakken! Daar kan zelfs de geconcentreerdste speler niet tegenop. Ooit heb ik in een tijdnoodfase in het reeds eerder genoemde GHK aan Joost gesuggereerd dat ik de zetten kwijt was, en gevraagd of ik zijn boekje even mocht inzien. Toen hij niet reageerde (echt, met weinig tijd in een complexe stelling in een uiterste belangrijke partij. Hij was zo diep aan het nadenken dat caissonziekte aannemelijk werd) griste ik gewoon zijn boekje weg. Naast een geïrriteerde blik leverde dit me natuurlijk het volle punt. Kijk, dat zijn mijn wapens, mijn tactieken.

Maar die kan ik nu niet aanwenden. En Joost zijn concentratie wordt dus niet verstoord. En dan krijg je dus dit. Joost heeft mij onlangs (na mijn zoveelste nederlaag) geadviseerd aan eindspel studie te gaan doen. Naast het feit dat ik van Joost natuurlijk geen adviezen aanneem, ben ik het toch maar gaan doen. Hij belooft 100 elo punten stijging. Laat mij Joost adviseren aan concentratie training te gaan doen. Ook hem belooft ik een evenzogrote elo-stijging.

Teneinde dit verhaal niet al te depressief te eindigen wil ik U toch even graag de slotstelling van de laatste partij zien, die ik tegen Joost speelde

U ziet vermoedelijk onmiddellijk dat Tf8 in 3 zetten (Lh6 als laatste) tot mat leidt. Ik zag dat (natuurlijk)niet, maar won desalniettemin overtuigend.

Ik voeg deze stelling toe in de hoop dat ook Joost dit ziet, en dat de zelfwalging die daar ongetwijfeld het gevolg van is, zijn concentratie nog minimaal drie onderlinge partijen bederft.